

παρελθόν

παρελθόν, το, ουσ. [<αρχ. παρελθόν], το παρελθόν·

- ανήκει στο παρελθόν (κάποιος ή κάτι), βλ. φρ. είναι παρελθόν (κάποιος ή κάτι)·

- αποτελεί παρελθόν (κάποιος ή κάτι), βλ. φρ. είναι παρελθόν (κάποιος ή κάτι)·

- είναι παρελθόν (κάποιος ή κάτι), έχει παρέλθει οριστικά, ανεπιστρεπτί, έχει περάσει στην ιστορία: «αυτή η γυναίκα είναι παρελθόν για μένα || η δικτατορία είναι παρελθόν για τον τόπο μας»·

- έχει μαύρο παρελθόν, βλ. φρ. έχει σκοτεινό παρελθόν·

- έχει παρελθόν, (ιδίως για γυναίκα), έχει συνάψει παλιότερα πολλές ερωτικές σχέσεις με διάφορους άντρες: «είναι άνθρωπος της παλιάς σχολής και, μόλις έμαθε πως η γυναίκα που αγαπούσε είχε παρελθόν, τη χώρισε»·

- έχει πλούσιο παρελθόν, (και για τα δυο φύλα) πέρασε πολύ έντονη ζωή με ξενύχτια, γλέντια, διασκέδασεις και διάφορες ερωτικές περιπέτειες: «κατά κάποιο τρόπο μπορείς να πεις πως είναι χορτάτος στη ζωή του, γιατί έχει πλούσιο παρελθόν»· βλ. και φρ. έχει σκοτεινό παρελθόν·

- έχει σκοτεινό παρελθόν, πέρασε ύποπτη, παράνομη ζωή: «τώρα είναι καλός και έντιμος άνθρωπος, αλλά λένε, πως έχει σκοτεινό παρελθόν»·

- φαντάσματα του παρελθόντος, βλ. λ. [φάντασμα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας